

Cărarea vieții

Eugenia Calancea

Se prind în lanț anii unul după altul,
Te uiți cum trece viața ta-n zbor,
Te pregătești pentru a face ușor saltul,
Să poți merge din nou la izvor.

Alergi pentru toate lucrurile din jurul vieții,
Muncești să ai mai multe, nebunește,
Te scoli obosit în zorii dimineții
Și multe-n casa ta, ție îți lipsește.

Mai bine căutăm pe lângă noi iubirea,
Că nicăieri în lume un suflet nu-i curat,
Decât cel ce-ți aduce-n inimă fericirea
Și cântecul vieții tale e acum transformat.

Fericit ești acum pe tot pământul,
Lucrezi cu drag pentru o nouă normă
Și viața își dorește cu drag cuvântul,
Când toate-n jur au o frumoasă formă.

Câmpul, pădurea cu pomii înverziți,
E frumusețea naturii unde mergi îndată,
Și-astepti cu uimire să fim serviți,
De-o priveliște plăcută de noi creată.

Acolo sunt anii-n mare adunare,
În aer curat aduni dorul ce te așteaptă,
Că asta-i cea mai plăcută lucrare,
Să iubești în lume cărarea dreaptă.